

Den 9. november: Altid det samme, 30 år efter Murens fald, bare sødere, mere “voksent” og især over alt.

I anledning af en reportage i dagbladet *Information* den 9. november “Socialismen er blevet voksen og har tænkt sig om”.

Så kører den igen, den reformistiske trædemølle, denne gang mere end nogensinde centreret omkring “ledere”, Corbyn, Sanders m.fl. Det nye er, at der er kommet en kvindelig “farvet” reformleder til, Alexandria Ocasio-Cortez, som givetvis er en torn i øjet på den senfascistiske Kong Ubu i det Hvide Hus... Og så er der Enhedslisten i Danmark, der lover aldrig at bygge en mur op igen, for nu er listen blevet “voksen”: Aldrig mere, lovet. Og den 9. november har *Libération* så den modsatte historie på sin forside: “Verden murer sig inde” (*Le monde s’emmure*) og fødselsdagsnummeret begynder med de mange mure, der er opsat for at holde folk ude: Det er ikke længere sagen at holde folk inde, men at holde dem ude, som det lyder i en kommentar til vor tids utallige Berlinmure.

Og *Informations* reportage bemærker, at det er forståeligt, at kapitalisterne eller eliten eller hvad man vælger at kalde kapitalkommandoen gav efter for de sovjetiske ledere og indførte velfærdsstaten af bar skræk for de hårdhændede socialister i Rusland. – Rene amnestuehistorier uden blot en gnist af analyse naturligvis: Den danske Kapitallogik har forsket forgæves, når man ser efter i dagbladet *Information*, selvom der er konkurrence mellem “forgæveshederne”: Hvad har været mest forgæves på dansk: Kapitallogikken, oversættelsen af feministiske klassikere som Shulamith Firestone eller de forskellige Arendt- og Agambenoversættelser?

Inden for kunsten hører det forgæves med til arbejdet og eksperimenterne: Billedkunstneren finder ikke altid frem til den komposition i stoffet, der kan fastholdes som video eller maleri eller skulptur eller collage eller grafik eller fotografi. Og her er der endog mange genrer at gøre godt med. For journalistikken er der kun den skrevne historie og dens omgang med realiteterne. Pt. drukner politisk journalistisk i stærke realiteter: Der bliver skudt med skarpt på deltagere i opstande i Bagdad, Hong Kong og Santiago. Der er masseundertrykkelse i Syrien og Yemen. Og der bortføres og slagtes regimemodstandere i Nicaragua, Venezuela, Saudi-Arabien, Nordkorea, Tjetjenien, Tibet, Xinjiang... Se *Le Monde* dateret 9-11-2019 der er helliget opstandene i verden. På selve “Murdagen”!

For verdensopstanden presser på og er sammen med den sammenbrudte fagbevægelse i Vestens demokratier det sikre tegn på, at pengeøkonomiens dage er talte: Løn- og prisformerne er slidt helt ned, der gives kun digitale lynprofitter, som hvirvler omkring mellem børsnoteringerne, og det eneste, der sikrer kapitalismen endnu, er, at folk går på arbejde alligevel. Og i Vesten ser de til og med fjernsyn alligevel, til trods for, at der ikke er ét sandt ord i TV-avisens kommentarer (bortset fra vejrudsigten hvor usikkerheden er indbygget). Det er dette lille mellemrum mellem billedløgnene i Vestens massemedier og folks alligevel-arbejde, der udgør den smule realitet, Enhedslisten vil reformere i socialistisk eller snarere statskapitalistisk retning ifølge Draggård og Lykkested. *Information* er sandelig verdensopstandens første offer på dansk.